

ΕΤΟΣ 70όν

1 Μαΐου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (3596)

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Κυριακή του Ἀντίπασχα, πρώτη μετά τήν κλητή καί ἁγία ἡμέρα τοῦ Πάσχα, τή βασιλίδα τῶν ἑορτῶν καί τῶν ἡμερῶν ὀλοκλήρου τοῦ ἔτους, καί ἐπιτελοῦμε τά ἐγκαίνια τοῦ κατά ἐβδομάδα ἀνακυκλούμενου ἑορτασμοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας. Τό κέντρο τῆς πίστεως καί τοῦ βίου μας, ἀλλά καί τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, λειτουργικά, πνευματικά καί ὄντολογικά, εἶναι ἀναμφισβήτητα τό μέγα γεγονός τῆς Ἀναστάσεως. Σέ παλαιότερη ἐποχή ἢ σημερινή Κυριακή ὀνομαζόταν «καινή», ἀλλά καί Κυριακή «ἐν λευκοῖς», διότι κατ' αὐτήν οἱ νεοφώτιστοι, οἱ ὁποῖοι κατηχήθηκαν κατά τήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί ἔλαβαν τό βάπτισμα κατά τό Μεγάλο Σάββατο, ὅποτε ἐτελεῖτο λαμπρά καί πανηγυρικά βαπτισματική θεία Λειτουργία, φορώντας συμβολικά λευκοὺς χιτῶνες καί ἐνδύματα, ἀπεκδύονταν τά λευκά αὐτά ἱμάτια ὀκτῶ ἡμέρες μετά, εἰσερχόμενοι πλέον ὡς νέα μέλη στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Μιά μόνιμη παρανόηση

Αὐτή ἡ ἡμέρα ἐπίσης εἶναι σέ ὅλους μας γνωστή ὡς Κυριακή τοῦ Θωμά· εἶναι δηλαδή ἄρρηκτα συνδεδεμένη μέ τό ὄνομα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἀποστόλου καί μαθητοῦ τοῦ Κυρίου μας, ὁ ὁποῖος, ὅπως εὐαγγελικῶς πληροφοροῦμαστε, δέν ἦταν παρῶν ὅταν ὁ Χριστός ἐμφανίστηκε ἀμέσως μετά τήν Ἀνάστασή του στοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους. Γιά τόν λόγο αὐτό φαίνεται ὅτι ὁ Ἀπόστολος διατηροῦσε ἀμφιβολία γιά τό γεγονός. Ἐπιθυμώντας μετά τή σχετική ἐνημέρωση ἀπό τοὺς Ἀποστόλους μέ σφοδρή ἐπιθυμία νά συναντήσῃ τόν Κύριό του, πονοῦσε, ὅπως καί οἱ ὑπόλοιποι, γιά τόν χωρισμό καί ἡ καρδιά του σκιρτοῦσε ἀπό τόν πόθο νά δεῖ τόν Διδάσκαλο, νά ψηλαφήσῃ τίς πληγές ἀπό τό Πάθος του στίς ἄχραντες παλάμες καί τήν ἁγία του πλευρά.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. κ' 19-31)

«Ο Κύριός μου και ο Θεός μου»

Ούσης όψιας, τῆ ἡμέρα ἐκείνῃ τῆ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζῶνῃ ἐχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Νά, λοιπόν, πού ὁ ἀναστημένος Ἰησοῦς, ὀκτὼ ἡμέρες μετὰ τὴν Ἀνάστασή του, ἐμφανίζεται καὶ πάλι στὸν χορὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἀπὸ τὸν ὁποῖο αὐτὴ τὴ φορά δὲν ἔλειπε ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς, καὶ τὸν προσκαλεῖ νά πλησιάσει καὶ νά δεῖ, ἀλλὰ καὶ νά ψηλαφήσει τὰ σημάδια τῶν πληγῶν στό πανάγιο σῶμα του. Πραγματικά, σέ αὐτὴ τὴν εὐλογημένη κοινωνία ὁ Θωμᾶς ἀναγνώρισε τὸν Διδάσκαλο ὁμολογώντας τον μέ τὴ συγκλονιστικὴ πρὸς αὐτὸν φράση: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

Ἡ ἄρση τῆς παρεξήγησης

Ἄς δοῦμε ὅμως γιὰ λίγο καὶ ἅς προσπαθήσουμε νά κατανοήσουμε τὴ φράση πού ὡς πρῶτο ἀναστάσιμο χαιρετισμό, φωτοφόρο καὶ φωτιστικό, ἐπιλέγει ὁ Δεσπότης Χριστὸς νά ἀπευθύνει στὸν ἀπόστολο Θωμᾶ,

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὅταν λοιπόν βράδιασε ἐκείνη τὴν ἡμέρα τὴν πρώτη τῆς ἐβδομάδας, καὶ ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, ἐκεῖ ὅπου ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ μαθητές, λόγω τοῦ φόβου τῶν Ἰουδαίων, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς καὶ στάθηκε στὴ μέση· καὶ λέγει σέ αὐτούς: Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ ὅταν εἶπε αὐτό, ἔδειξε σέ αὐτούς τὰ χέρια καὶ τὴν πλευρά του. Τότε οἱ μαθητές χάρηκαν πού εἶδαν τὸν Κύριο. Τότε εἶπε σέ αὐτούς πάλι ὁ Ἰησοῦς: Εἰρήνη ὑμῖν. Ὅπως ἀπέστειλε ἐμένα ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ ἀποστέλλω ἐσᾶς. Καὶ ὅταν εἶπε αὐτό, φύσησε καὶ λέγει σέ αὐτούς: Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· σέ ὅποιους συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες, νά εἶναι συγχωρημένες, σέ ὅποιους δέν τίς συγχωρήσετε, νά μένουν ἀσυγχώρητες. Ὁ Θωμᾶς ὅμως, ἕνας ἀπό τούς δώδεκα μαθητές, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δέν ἦταν μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ ἔλεγαν, λοιπόν, οἱ ἄλλοι μαθητές: Εἶδαμε τὸν Κύριο. Αὐτός τούς εἶπε: Ἄν δέν δῶ στὰ χέρια του τό σημάδι ἀπό τὰ καρφιά, καὶ δέν βάλω τό δάκτυλό μου στό σημάδι τῶν καρφιῶν καὶ δέν βάλω τό χέρι μου στήν πλευρά του, δέν δά πιστέψω. Καὶ ὕστερα ἀπό ὀκτώ ἡμέρες ἦταν πάλι οἱ μαθητές του μέσα στό σπίτι καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, στάθηκε στὴ μέση καὶ εἶπε: Εἰρήνη ὑμῖν. Κατόπιν λέγει στόν Θωμᾶ: Φέρε ἐδῶ τό δάκτυλό σου καὶ κοίταξε τὰ χέρια μου, καὶ φέρε τό χέρι σου καὶ βάλε το στήν πλευρά μου, καὶ μή γίνεσαι ἄπιστος ἀλλά πιστός. Καὶ ἀποκρίθηκε ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπε σέ αὐτόν: Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει σέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς: Πίστεψες, ἐπειδὴ μέ εἶδες· μακάριοι ὅσοι πίστεψαν χωρὶς νά ἔχουν δεῖ. Ὁ Ἰησοῦς θέβαια ἐπιτέλεσε καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα μπροστά στους μαθητές του, τὰ ὅποια δέν ἔχουν γραφεῖ στό βιβλίο τοῦτο· αὐτά ἔχουν γραφεῖ γιά νά πιστέψετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀφοῦ πιστεύετε, νά ἔχετε ζωὴ στό ὄνομά του.

(Ἀπό τὴ νέα ἐκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

στους λοιπούς Ἀποστόλους καὶ σέ ὀλόκληρη τὴν οἰκουμένη, τὴν τότε καὶ τὴν ἐπέκεινα, λέγοντας τό «Εἰρήνη ὑμῖν». Μεταδίδει τὴν εἰρήνην στόν Θωμᾶ ὁ Χριστός, διότι αὐτὴ ὡς «δῶρημα τέλειον», ἀλλὰ καὶ ὡς ἐσωτερικὴ κατάσταση, ἀπό τὸν Θεό πάντοτε δωρίζεται γιά νά τὸν γνωρίσει ὁ ἄνθρωπος. Αὐτὴ φωτίζει τὸν νοῦ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ, ὥστε νά δεῖ «καθὼς ἐστὶ τὸν Κύριον».

Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία πληροφόρησε τὸν Θωμᾶ καὶ μετέβαλε ἐντός του τὴν καλὴ δυσπιστία σέ σωτήρια ὁμολογία τόσο κατὰ τὴ στιγμή ἐκείνη, ὅσο καὶ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ὑπόλοιπης ζωῆς του. Ἔτσι, ἀξιώθηκε νά πολιτευθεῖ ὄχι βεβαίως ὡς ἄπιστος –προσωνύμιο τό ὁποῖο ἀδίκως κουβαλᾷ– ἀλλὰ ὡς γνήσιος μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ,

1 Μαΐου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (ΑΝΤΙΠΙΑΣΧΑ)

«Τά ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία».

Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (στ' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου († 1791).

Ἦχος: -- Ἑωθινόν: Α' - Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. κ' 19-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Μαΐου, τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστολος: Α' Ἰωάν. α' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε' 43 - ιστ' 8.

κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου του στά πέρατα τοῦ τότε κόσμου καί γενναϊότατος ἀθλητής καί μάρτυρας τοῦ ὀνόματός του.

Μεταδίδει τήν εἰρήνην ὅμως ὁ Χριστός πλεγμένη περίτεχνα μέ τή χαρά τῆς Ἀναστάσεως καί στούς ἀγίους Ἀποστόλους, γιατί αὐτή καί μόνο μπορεῖ νά ἀποτελέσει ἀρραγές θεμέλιο γιά τή μετέπειτα πορεία τους πρὸς τήν Ἁγία Πεντηκοστή, ἀλλά καί ἱερά παρακαταθήκη γιά τή συνέχεια τοῦ ἔργου του «πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει». Ἀποδέκτες τῆς εἰρήνης τοῦ Χριστοῦ μπορούμε, ἂν τό ἐπιθυμοῦμε, νά θυμηθοῦμε ὅτι εἴμαστε καί ἐμεῖς. Ὅλοι ὅσοι ζοῦμε δύο χιλιάδες χρόνια μετά τήν ἐπί γῆς ἱστορική παρουσία του, ἔχουμε ὅσο ποτέ ἄλλοτε, ἀνάγκη τήν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ. Ζοῦμε τραγικά τήν ἐκούσια ἀπώλειά της ἀπό τή ζωή μας πλανώμενοι στά ἀδιέξοδα τῶν ἀλλότριων ἐπιλογῶν μας. Ἄς μεταλάβουμε, ἀδελφοί μου, ἀπό τόν Χριστό τό μεγάλο δῶρο τῆς εἰρήνης, ζώντας πραγματικά καί ἐορτάζοντας θεάρεστα τήν ἁγία Ἀνάστασή του.

Ἀρχιμ. Ἰ. Α.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

(Α' ἔκδ., σῆμα 12,5x17,5 ἑκατ., σελ. 320)

Πολυτελής εὐχρηστη ἔκδοση πού περιέχει σέ ἐπιμελημένη μορφή τό κείμενο τοῦ ἱεροῦ Ψαλτηρίου κατά τή μετάφραση τῶν Ἑβδομήκοντα.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---